

ŽUPNI LISTIĆ ŽUPA SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA

Broj 36 Godina XIX 13. rujna 2026.

24. nedjelja kroz godinu - godina A

LOGIKA OPRAŠTANJA

Evangelje: Mt 18, 21-35

Tada pristupi k njemu Petar i reče: "Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?" Kaže mu Isus: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam." "Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. Kad započe obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug. Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.' Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprosti." "A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!' Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.' Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga." "Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojavije gospodaru. Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprosti svomu bratu."

Ostala čitanja: Sir 27,30-28,7

Prvo čitanje dvadeset četvrte nedjelje kroz godinu je odlomak iz Knjige Sirahove, u kojemu sveti pisac oštrim riječima osuđuje mržnju i srdžbu, obrazlažući da takvo nedostojno ponašanje svojstveno je samo grešniku. Na žalost, u svijetu i danas postoji mnogo zlopamtila. Tko gaji srdžbu, ne škodi drugom već samom sebi. Prihvatimo lijepi poticaj svetog pisca: »Oprosti nepravdu svojemu blišnjemu, pa kad budeš molio, grijesi će se tvoji oprostiti.« U drugom čitanju sveti Pavao upozorava svoje čitatelje da ne sude svojem blišnjem jer ćemo jednom svi dospjeti pred Božji sud, gdje ćemo Bogu položiti račun o sebi.

U evanđelju sveti Matej nam donosi Isusovu prispodobu o bezdušnom sluzi. Isus je ovom prispodobom zapravo odgovorio na jedno Petrovo pitanje. U čemu je bio Petrov problem? Petar mnogo toga nije razumio od Isusovog učenja, ali kao većina jednostavnih ljudi nije se opterećivao dubokim filozofskim pitanjima. Nije imao ni vremena ni volje razrješavati složene životne probleme. Zato se nešto važno moralo dogoditi, što je Petra izbacilo iz takta u toj mjeri da se izravno obratio Isusu za razjašnjenje. Petra je zanimalo koliko puta treba oprostiti onome tko neprekidno griješi protiv njega. Ne znamo točno što se dogodilo, tko je uvrijedio Petra i čime. Petar se obratio Isusu da mu da za pravo. Isus, vjeran svom običaju, nije Petru odgovorio izravno, već mu je ispričao jednu prispodobu kako bi na taj način Petra naveo na odgovor. Riječ je o prispodobi o dvojici slugu.

Prispodoba o dva dužnika prikazuje nam duboku psihološku istinu koja se tiče svakog od nas. Prije svega možemo obratiti pozornost na onaj odbojni tip ljudi koji se ponašaju sluganski pred pretpostavljenima, ali nogama gaze podčinjenoga. I danas postoje takvi ljudi, a pomalo u svima nama može se pronaći ovo ponašanje. Ali nije to glavna poruka ove prispodobe.

Ključ događaja je iznos dugovanja: jedan je dugovao 10 000 talenata, drugi 100 denara. Deset tisuća talenata takav je iznos kojeg sluga nikada ne bi bio u stanju vratiti, zato je jedina mogućnost bila da gospodar otpiše barem dio dugovanja. U prenesenom smislu, ova nam prispodoba poručuje da je grijeh uvijek takvo dugovanje koje mi ne možemo otpisati ili oprostiti sami sebi: to može samo Bog učiniti. Slično trebamo reći i o uvredama i nepravdi učinjene drugima: ne možemo oprostiti sami sebi. Oproštenje moramo zadobiti od osobe koju smo uvrijedili ili joj nanijeli nepravdu.

Vraćajući se na Petrovo pitanje, iz Isusovog odgovora saznajemo još nešto što Petar nije izričito izrekao, ali je bilo uključeno u njegovo pitanje: zbog čega trebamo oprostiti drugima? Zbog toga, što drugi zaslužuje oproštenje? Ili zato jer ćemo tako biti u stanju pokazati svoju krepost, plemenitu dušu? Oba obrazloženja čine nam se nedovoljnima.

Zašto trebamo oprostiti, na to nam odgovor daje Isusova prispodoba. Drugima trebamo oprostiti zbog toga što i mi sami živimo od oprostjenja. Božje oproštenje uvijek je besplatan dar koji se ne može zaslužiti. Sve što smo besplatno dobili od Boga nije samo naše, nego je to nama dan dar da bismo iz njega dali i drugima. Petar je konačno shvatio da logika oprostjenja nije naša velikodušnost, već je to Božja ljubav prema nama.

PONOVNO MISA U 11,30 SATI

Od ove nedjelje ponovno se uvodi nedjeljom misa u 11,30 na koju posebno pozivamo djecu i mlade. Sljedeće nedjelje na toj misi bit će zaziv Duha Svetoga za sve školarce.

UPIS PRVOPRIČESNIKA

U subotu, 19. i 26. rujna, od 9 do 11 sati biti će upis ovogodišnjih prvopričesnika. Molimo roditelje da u to vrijeme dođu sa svojom djecom da se upoznaju s planom vjeronaučne pouke.

RANE SV. FRANJE ASIŠKOG - 17. rujna

Sveti Franjo Asiški (1182-1226) je od početka svoga obraćenja (1204) gajio pobožnost i štovanje prema Kristu raskupetom. Dvadeset godina nakon svoga obraćenja Franjo je na brdu Laverni posljednji put propostio svoj četrdeset-dnevni post od Velike Gospe do blagdana svetog Mihaela Arkandela. Dok se o blagdanu Svetog križa udubio u razmatranje, Krist Gospodin mu je na čudesan način utisnuo u tijelo znakove svoje muke, tj. svoje rane - stigme.

Utiskivanje rana na Franjino tijelo Toma Čelanski opisuje: "Svecu se u viđenju ukazao propeti Seraf koji je imao šest krila. Bio je uspravljen, ruke su mu bile raskupljene a noge skupljene... Dok je blaženi sluga Svevišnjega to gledao, bio je ispunjen najvećim divljenjem, ali nije znao što mu je viđenje htjelo kazati. Silno se radovao i još više uživao u dobrostivu i milu pogledu kojim ga je Seraf promatrao; a njegova je ljepota bila neopisiva, ali ga je posve ispunio strahom pogled na razapetog i gorčina njegove muke. Izgledao je i žalostan i veseo. Mnogo je razmišljao o tome što bi ovo viđenje moglo značiti i duh mu se mnogo naprezao da shvati njegov smisao. - Kad od svega toga nije ništa razumom spoznao i kad mu se duboko u srce ucijepila novina ovoga viđenja, počeli su se na njegovim rukama i nogama pokazivati znakovi čavala, kao što je to malo prije povrhu sebe vidio na razapetom čovjeku... To se na tijelu izdizalo poput oteklina. Desni mu je bok bio kao kopljem proboden i na njemu rana koja je često krvarila... Na sve moguće načine je nastojao to sakriti, i rijetko ili nikome nije običavao otkrivati ovu izvanrednu tajnu... "(usp. Čel I, 95-96, str. 47 - 48).

Franjin životopisac, kako vidimo, na kraju označuje Svečeve rane-stigme kao dar vječne dobrote. Stigme posvjedočuju da Bog poziva na spasenje čitavog čovjeka, tj. od njegova mesa i krvi, i da nasljedovanje Isusa zadire i u njegovo tijelo. Zato ih treba smjestiti u konkretnu teologiju utjelovljenja Sina Božjega, tj. da je Bog postao čovjekom i uskrsnuo svojim tijelom.

14. IX. 2026.	PONEDJELJAK <i>Uzvišenje sv. Križa</i>	+i Jakov i Jaga Rudelić +a Nada Baraba	7 18,30
15. IX. 2026.	UTORAK <i>BDM Žalosna</i>	+i Ibrahim i ob. Jakić Zahvala sv. Antunu za primljene milosti	7 18,30
16. IX. 2026.	SRIJEDA <i>Kornelije i Ciprijan</i>	+i Miroslav Martinčića i za duše u čistilištu +i Stjepan i Jelica Škutini i ob. Vrabec	7 18,30
17. IX. 2026.	ČETVRTAK <i>Rane sv. Oca Franje</i>	+a Marija, Josip Fuks i Jasna Perović Za pokojne članove FSR-a	7 18,30
18. IX. 2026.	PETAK <i>Josip Kupertinski</i>	+a Katarina Šporčić Za zdravlje Marije i Ivana Ribičić	7 18,30
19. IX. 2026.	SUBOTA <i>Januarije</i>	Za žive i pokojne iz ob. Sitar, Ladana i Jelica Za sve žive i pokojne članove FSR-a	7 18,30
20. IX. 2026.	Dvadeset peta nedjelja kroz godinu	+i Josip, Andrija i rod. Žinić, Stjepan i rod. Mikulan ŽUPNA +i Ante i Pero Škondro Na nakanu	7 9,30 11,30 18,30

OSMIJEH SE UVIJEK VRAĆA OSMIJEHOM!

Živio je jedan kralj koji je imao ogroman dvorac, ali je taj dvorac bio čudan. Iznutra je bio prekriven ogledalima - po zidovima, podovima, stropovima, svuda na tisuće ogledala. Jednoga dana odnekud dotrča neki pas i uđe u dvorac. Iznenaden nepoznatim mjestom, počeo se osvrćati oko sebe. Na svoj užas shvati da je okružen mnoštvom pasa. Bili su posvuda i bilo ih je bezbroj. S namjerom da se zaštiti od njih, pas im pokaza zube, no u istom trenutku i ostali psi pokazali su zube. On počeo režati kako bi ih zaplašio. Kao odgovor na to, svi psi oko njega počeli su režati. Vidjevši to, pas je već bio sasvim siguran kako mu je život u opasnosti i započeo lajati. No čim je zalajao, i ostali psi počeli su lajati na njega. Što je on jače lajao, to su i oni bivali sve glasniji. Sutradan ujutro, dvorani su našli nesretnog psa kako leži mrtav, sam samcat. Osim njega u dvorcu nije bilo nikoga. Tek milijuni ogledala kojima je bio okružen. Nitko se nije borio s njim, zato što nikoga nije ni bilo. Ipak, on je vidio sebe u ogledalima i to ga je preplašilo do smrti. Kada se počeo boriti, odrazi u ogledalima su se također počeli boriti. Uginuo je u borbi s milijunima vlastitih odraza koji su ga opkoljavali sa svih strana. A da je samo jednom prijateljski mahnuo repom, svi bi psi iz ogledala uzvratili i to bi bio srdačan susret

Izdaje: Župni ured Sv. Antuna Padovanskog, Franjevačka ul.1, Koprivnica

Tel. 048/642-160; e - mail: fra-kc@ofm.hr; www.ofm.hr/koprivnica

Župni ured uređuje svaki radni dan 8-9 i 17-18 sati